

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Testamentis. Consilium CCCXCV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

ptura nominatim invenitur apposta alia, non eadem, conditio: alterius enim conditionis expressa appositio, excludit cogitationem & presumptionem repetitæ prioris conditionis seu oneris alteri & in alterum casum adscripti, d. l. *Alumna in princ.* ut ex facto consultus respondit Angelus, *conf. 294. Quoniam in ultimis voluntatibus nu. 6. & seq.* Cum igitur testatrix in suo codicillo, dictæ Barbaræ liberis reliquerit omnia, quæ in testamento, Barbaræ reliquerat; neque illis adscripserit prohibitionem alienationis, neque substitutionem seu fideicommissum, si sine liberis decederent, eisquæ unam specialem adscripserit conditionem hanc, non tam onus, quam provisionem continentem, ne eorum pater ullam de bonis eis adscriptis administrationem haberet; manifestum est, fideicommissum, quo Barbara gravata fuit, personam dicti Gregorij minimè contrinxisse; sed libero jure proavæ bonæ ad eum pervenisse. Atque ita tandem eò res manifestè recidit; quod Actoribus jure alicujus fideicommissi ex testamento aut codicillo suæ aviæ ad hæc bona nulla competat, aut competere possit actio, siue ex persona Barbaræ, siue ex persona dicti Gregorij; quia manifestè constet, Barbaræ impositum fideicommissum defecisse, se potius evanuisse, ex quo eadem Barbara aviæ suæ superstes non fuit, nec ex testamento illius successit, & quia dictum Gregorium fideicommissi onus aliquod non perstrinxerit.

Sed et si verè dici posset, dictum Gregorium onere fideicommissi fuisse obligatum, nihilo magis fundata esset Actorum adversus Reos hujus causæ intentio; ob id, quod conditio illius Actoribus non evenierit, nec illius dies cesserit: eo quod Anna & Barbara coniunctim hæredes sint institutæ, & tacite sibi invicem reciproce substitutæ, atque illis non aliter substitutum, quam si sine liberis decederent; ut expressè habet juris in hoc articulo dispositio, l. *Qui duos de vulg. & pupill. l. Cum quidam C. de impub. & alyis substit.* Sic quod dies hujus fideicommissi Actoribus cedere non potuerit, nec possit, nisi manifestè constet, & Actores constare faciant, quod non tantum Barbara, & ejus liberi, sed etiam Anna, & ejus liberi sine liberis decesserint. * Proinde et si in proposito constet, præfatum Gregorium sine liberis decessisse; non constat tamen hoc quoque, quod Anna sine liberis decesserit. Prout nec hoc Actores vel semel allegaverunt, & in dubio præsumi non potest: quia præsumitur quis potius cum liberis, quam sine liberis decedere. Et ut illius nulla sit naturalis præsumptio; quia tamen fundamentum intentionis Actorum in eo consistit, quod sine liberis decesserit, onus quoque probandi illius Actoribus incumbere debet, quod tam Anna, quam Barbara & earum liberi sine liberis decesserint, l. *Hoc iure de verb. obligat. & minimè dictis Reis incumbere debet necessitas allegandi vel probandi, quod Anna adhuc superstes sit, vel liberis superstitibus decesserit: ut hunc juris articulum eleganter in hanc partem tractat & decidit præfatus Franciscus Mantica, l. 11. de connect. ultim. volunt. tit. 4. Ita quod cum quid sub conditione ex testamento debetur, peti non possit, imò*

nec ad honoratum pertineat, nisi conditione primum eveniente & purificatâ, l. *Si ita scriptum §. si sub condicione De legat. 2. & conditionalis creditor neque cedat, neque veniat dies ante conditionis eventum, l. Cedere diem De verb. signific. manifestissimum sit, non posse Actores contra tenorem testamenti & codicilli, tam latè amplificare & extendere hoc fideicommissum. Quæ sanè postrema consideratio iugulum causæ omninò petiti, & anfractus omnium aliarum questionum præcindit: ad quod si qui Actoribus patrocinantur respectum habuissent, hanc litem tam confidenter non instituisent, 18*

Quamvis etiam benè fundata Actorum intentio in omnem eventum, restringenda & limitanda esset ad limites potestatis, quam jus dictæ testatrici permisit, ut posset quidem liberos gravare onere fideicommissi, sed ita, ut illis salva maneat legitima, à qua omne onus & omne gravamen rejici, seu non adiecto haberi debet, l. *Quoniam in priorib. C. de inofficiis. testam. & ut liberis eorum quæ hæredibus etiam salva maneat quarta Trebellianica, c. Raynutus De testam. c. Si pater De testam. lib. 6. Cuius mentionem obiter adijcimus, ad evidentiorè demonstrationem malè fundatæ Actionis Actorum ex omni parte, & in omnem eventum, quoquò res vertatur,*

Quod obiter magis, quam ex proposito Actores, inter alia adijciunt, de contraventione & oppositione, quam dicunt Annam & Gregorij etiam adversus aviæ suæ testamentum fecisse & per illud in penam privationis incidisse, in considerationem venire non debet; tum quod (ut ex procuratore Reorum intelligimus) huiusmodi allegatio, ut suo tempore non proposita, per speciale decretum Curie sit reiecta & circumducta; tum quod de hac contraventione non constet; & si constaret, dicto Gregorio innocentè nocere non posset factum vel suæ materis, vel sui aut; ut regulariter alterius factum alteri nocere non solet, l. *Non debet De reg. iur.* Finem itaque faciendo in hoc consistimus, Actorum intentionem in hac causa minimè fundatam esse: eaque ex causa Reos ab eorum impetitione absolvendos, & Actores in expensis hujus litis condemnandos esse.

De Testamentis.

S V M M A R I V M.

Conditio, quando ad statum matrimonij vel religionis pervenerit.

1. Conditio in forma specifica evenire & impleri debet.
2. Calibatus an statum faciat.
3. 5. Status hominis triplex.
4. Conditionem quando faciat dies adiectus obligationi.
6. Satus hominis quomodo accipiatur.
7. Conditio in tempus nuptiarum quando eveniat.

CONSILIUM CCCXCV.

ACCEVS Abioul, & Domicella Catharina Kempeners vidua quondam Petri Boofman, susceptis ex dicto Petro tribus liberis, nona Decembris 1548. contrahendo nuptias convenerunt, inter alia his Gallicis verbis: Et de part ladite Damoselle Catharine est devise, conditione, & conclu, que elle reient & reserve sur ses biens meubles, pour ses trou enfans quelle ar engendre de Pierre Boofman son mary trepassé, six cents florins de Brabant, assavoir pour

pour chacun d'eulx deux cent florins de Brabant une fois, à payer & donner, si tost que aucun d'eulx se met, ou mettront en estat de mariage ou en religion, hoc est, Et per dictam Domicellam Catharinam est dictum, conditionatum, & conclusum, quod super suis mobilibus retineat ac reservet pro tribus suis proliis, quas genuit ex Petro Boosman defuncto suo marito, sexcentos florenos Brabantie, videlicet pro qualibet illarum ducentos florenos Brabantie semel, solvendas & dandos mox, ac aliqua seu qualibet illarum se constituet vel constituent in statu matrimonij vel Religionis. Addito pacto, ut si aliquis forte ex liberis moriatur, ducenti florenti illi deputati incontinenti perveniant ad alios duos, & sic consequenter usque ad ultimum superstitem. Convenit etiam, ut, si Catharina ante Iacobum futurum suum maritum moreretur, idem Iacobus teneretur honeste intertenere seu educare dictos tres liberos, tam diu donec quilibet eorum se collocaret ad aliquem statum, sive matrimonij, sive Religionis. Deinde anno 1557. secunda mensis Iulij idem præfati Iacobus & Domicella Catharina conjuncta manu testamentum suum faciendo ordinarunt, quod quoad intertentionem & alimentacionem liberorum tam prioris, quam posterioris matrimonij, velint observari contractum & conventionem sui matrimonij; salvo quod altero ipsorum moriente, superites tamquam mamburnus & tutor prolium, administrabit, ac possidebit bona & redditus dictorum liberorum, sub onere honestæ tractationis & educationis, secundum ipsorum statum & conditionem, idque tantisper, dum ipsi, seu quilibet ipsorum futurus sit in statu matrimonij, aut alio: ita tamen, ut, si dictæ proles in posterum non erunt contentæ honestæ & rationabili tractatione & intertentione dicti superstitis, quod eo casu superites possit proli sic rebellanti aut contradicenti permittere portionem suorum bonorum, & sic vivere ac conversari apud alias honestas personas, aut suos amicos. Mortuâ in prædicto anno 1557. dictâ Domicellâ Catharinâ, superite dicto Iacobo, superstitibus etiâ dictis tribus liberis ex priorè dictæ Catharinæ matrimonio, in anno 1559. moritur unus ex illis; sic quod secundum præmissa illius portio accreverit alijs duobus. Qui deinde anno 1560. non contenti educatione & intertentione Iacobi sui vitrici, obtinent ab eodem Iacobo dictorum suorum bonorum liberam administrationem; & in anno 1573. junior illorum, mercaturæ additus contraxit matrimonium, eoque contracto obtinet à dicto Iacobo suo vitrico dimidium dictorum sexcentorum florenorum, per prædictum contractum matrimoniale liberis Catharinæ ex ejus priorè thoro reservatorum; alter verò natu maior, ad studia translatus, in anno 1559. promotus est ad Magisterium in Artibus, & in anno 1563. in Universitate Duacensi obtinuit gradum Licentiæ in utroque Iure; eoque obtento Lovanium reversus, ibidem Philosophiam docuit, & scholasticam vitam sectando, in celibatu permansit; & iam in ætate quadraginta annorum constitutus in eodem celibatu perseverare; & se nec ad matrimonium, nec ad Religionem conferre intendit. Quaritur, an dicto filio non competierit ac competat jus à dicto Iacobo, eo-

Conf. Wamf. Tom. II.

que mortuo ab ejus hæredibus, petendi alteros illos trecentos florenos ex dictis sexcentis, per prædictum contractum matrimonij, sic ut præmittitur, liberis prioris thori reservatis?

Videri poterat primo aspectu, jus illos petendi dicto filio non competere; quasi dicto contractu reservatos, & communi testamento repetitos sub conditione, seu in tempus incertum, vel contrahendi matrimonij, vel suscipiendæ Religionis, l. dies incertus De condit. & demonstr. l. Talis scriptura De legat. 1. ita ut nullum videatur competere jus illos petendi, nisi alterutrâ conditione purificatâ, l. Si quis fundum in fine De contrah. empt. l. Si ita scriptum §. 1. De legat. 2. In alternativis enim conditionibus, etsi sufficiat alterutrinus eventus, l. Si hæredes plures De condit. instit. l. Si a reo De fideiuss. l. Si is qui ducen-
ta §. utrum de reb. dubijs; alterutrinus tamen eventus in forma specifica requiritur, ut conditioni paritum, & illa purificata dici possit, l. Major l. Qui hered. de condit. & demonstrat. l. Sancimus 1. C. De nupt. * Cum ergo celibatus matrimonio repugnet, & quodammodo contrarietur, & aliud sit simpliciter celibem esse, aliud in religione; & in omni religione sit quidem celibatus, sive sit secularis, sive monastica religio, c. 2. De cler. coniug. c. Coniugatus De convers. coniug. in Auth. de Monach. §. Si quis autem, c. Cum sis de convers. coniugatus non tamen omnis celibatus, hoc est carentia uxoris, Ecclesiasticus vel religiosus est. * Ita ut status hominis in usu triplex sit, vel matrimonialis, vel Ecclesiasticus seu religiosus, vel sine horum altero, quem celibatum vocamus, l. 1. C. De infirmis. penus celib.

Verum propius advertendo, verius est, hos trecentos florenos perinde celibi huic filio natu majori debitos & præstandos esse, etiam si ad matrimonium vel statum Ecclesiasticum, perseverando in suo hætenus tam diu continuato celibatu, numquam transierit: ob id, quod hæc reservatio horum sexcentorum florenorum, & quæ in ea latet, præfati Iacobi promissio, de præstandis his sexcentis, sit præsens & pura, nullâ ratione suspensa à conditione vel contrahendi matrimonij, vel assumendi Religionem; & quod in ipsa reservatione nulla sit adjuncta conditio, sed plenâ perfectâque oratione purè conceptâ, cuique liberorum sunt reservati ducenti florenti; & demum post reservationem subiecta ordinatio, quod solvi deberent tam citò, quam se ad statum matrimonij aut Religionis componerent. † Sic quod temporis incerti adjectio, non pertineat, nec referri possit ad ipsam reservationem; sed ad tempus faciendæ solutionis. Quod cùm sit, quæ antecessit puræ & perfectè absoluta dispositio, tam in contractibus, quam in ultimis voluntatibus, non efficitur conditionalis, per immediatè etiam subiectam dispositionem; quando solutio, vel exactio fieri possit, quæ non pertingit ad substantiam aut radices præcedentis puræ & absolutæ dispositionis; nec facit illam conditionalem, l. Ex his verb. C. Quando dies leg. vel fideicom. ced. Tantum interest, an dies sive certus, sive incertus adjiciatur ad producendam dispositionem in esse; ut eo casu tota sit conditionalis; an verò non ad principium esse, sed ad exactiorem seu executionem ipsius esse: ut inde dispositio non efficiatur conditionalis, Bald. consil. 478.

Quidam Franciscus nu. 1. vol. 1. Paul. Castren. conf. 125. Viso testamento vol. 1. Et quamvis ex Labeonis sententia, reprobata Officii interpretatione, l. Quibus diebus §. quidam Titio de condit. & demonst. plerique verius putent, Gloss. ult. in l. Senus Saturninus ad S. C. Trebel. incertum diem etiam dispositioni purae ex intervallo orationis subiectum interficere dispositionem, illamque facere conditionalem; licet id non faciat tempus certae aetatis, purae dispositioni adiectum, d. l. Ex his verbis, Alex. in d. l. Senus Saturninus, & consil. 55. Viso titulo nu. 2. vol. 2. id tamen non obtinere traditur tunc, cum dispositio est parentum inter liberos, seu favore liberorum, Benedic. Capra consil. 79. Cum viso nu. 1. ut eo casu propter facilitatem transmissionis, & ad impediendum casum caducitatis, dispositio habeatur pura, non conditionalis: potissimum cum dies etiam in incertis purae dispositioni subijcitur sine adversativa oratione; sed magis per orationis & dispositionis continuationem; ut ipsa dispositio essentiam, quam à principio accepit, retineat, & non mutetur, nisi per expressam testatoris dispositioni priori adversantem subiectam adjectionem, elegans doctrina Baldi in l. Ambiguitatem nu. 4. Cod. De usufr. & habit. Franc. Cremenfis singulari 112. Cum igitur mater in proposito reservaverit singulis filiis ducentos florenos, solvendo, cum ad statum pervenerint, non dicendo, sed volo quod praestentur, cum ad statum pervenerint; censetur eadem mater pleno, perfecto, & irrevocabili quoad maritum jure, liberis reservasse hanc pecuniam, & marito concessisse dilationem solvendi in tempus quo ad statum pervenerint: ita quod nollet hoc onus ex morte liberorum prius contingente, caducum fieri, ideoque etiam adiecta est substitutio, duobus prioribus decedentibus, de tertio superstitite; cui tertio superstiti, in casu, quo ille quoque moreretur, nulla substitutio adscripta est; ita ut quoad illum mater conservare voluerit jus intestate successionis, l. Vel singulis De vulg. & pupil. & non ex causa caducitatis apud maritum manere.

Quo constituto, quod haec conservatio sit pura, faciliorem progressum habet quod proponitur, huic seniori hos trecentos florenos praestandos esse, etiam non contractis nuptiis, nec assumpta Religionem; quia in neutrum casum facta est reservatio, sed pure & absolute; & marito data dilatio solvendi in tempus vel nuptiarum vel assumendae Religionis. Cujus dilationis adiectio, non tam ad mariti, quam liberorum commodum facta est: ne scilicet durante pupillari vel minore aetate, ad matrimonium vel Religionem non idonea, non exigeretur vel solveretur haec pecunia; in cuius vicem per subsequens horum conjugum conjuncta manu conditum testamentum, maritus gravatus fuit eisdem liberis usque in illud tempus alere: quo abundantius liberis fuit prospectum, quam per praesentem seu representatam solutionem horum ducentorum sive trecentorum florenorum: neque etiam ulla praesumptio est, quod mater sic cavendo liberis suis, illos voluerit ad alterutrum horum duorum statum cogere aut compellere; ut nec jure percutiente ullo modo potuisset, l. Titia in princ. De verb. oblig. c. Gemma De sponsal. c. l. De h. s. qua i

metus causa: sed id potius ex communi usu animo suo proposuerit, liberos ad alterutrum horum statum animos adiecturos; idem sane constitutum, si cogitasset, fieri posse, quod aliquis illorum neutrum ex his sequeretur, sed in coelibatu manere vellet. † Status enim hominis in alterutro vel nuptiarum, vel Religionis necessario non consistit; cum & tertij, hoc est, coelibatus sit potestas: nunc praesertim post infirmitas legis Iuliae coelibatus veteres poenas, l. 1. C. De infirm. penis calib. omnibus permixta libera potestate, & contrahendi nuptias, & ab ijs sine poena abstinendi.

Et quod haec fuerit dictorum conjugum voluntas, deprehenditur certius ex eorum communi testamento; in quo de statu Religionis nihil specialiter dictum est, sed de statu matrimonij, seu alio; & sic etiam de coelibatu: nam generaliter loquendo, ad statum quis satis pervenisse videtur etiam is, qui ad iustam aetatem pervenit, cum statum faciat aetatis decursus; hoc est legitime (ut interpretatur Alexander Imperator, d. l. Ex his Cod. Quando dies legat. cel.) aetatis aduentus, non in ea aetate vitae delectus. Iterum quod ea fuerit dictorum contrahentium mens, voluntas & intentio deprehenditur adhuc manifestius ex eodem communi illorum testamento, quo satis prospicientes, quod hi liberi progressi ad statum seu legitimam aetatem, possint nolle vitrico cohabitare (ut facile & plerumque ex frigido novercali seu vitricali amore contingere solet) vel ab eo alij, aut diutius illi manu relinquere sua bona, & ex illis per eum alij, in eum casum caverunt, quod maritus restitueret liberis ipsorum bona, iisque restitutionis, exoneraretur ab alendis liberis. Quae restitutione proculdubio quoque continentur sexcenti floreni, ipsis liberis per dictam reservationem pleno jure acquisiti; in quorum vicem dictus maritus sibi suisque liberis retinuit omnia bona mobilia per dictam matrem ad matrimonium collata. Sic quod nulla ratio patiatur vitricum, ejusque haeredes hos trecentos florenos seniori filio reservados & acquisitos, sibi reservare, sub specie perdurantis adhuc dilationis solvendi ex defectu conditionis, quae solutioni & praestationi horum florenorum adiecta est. * Quod referri potest, quod vulgo traditur, Bart. in l. Titio §. Titio genero de cond. & demonst. Aymo Cravetta consil. 101. Nobilis Guigo vel. 1. Franc. Marcus decis. 841. 858. & seq. parte 1. relictum filiae pro dote, seu pro nuptiis, exigi posse statim à tempore legitimae aetatis ad nubendum, etiam nondum contractis nuptiis: quasi incertum tempus nuptiarum adiectum sit, non substantiae relictæ, sed rilius praestationi & executioni.

Proinde verius nobis esse videtur, quod dictus filius jam ante multos annos, ex die scilicet, quo legitimae aetatis fuit, & à suo vitrico amplius educatus aut alimentatus non fuit, habuerit jus petendi hos trecentos florenos: multo magis nunc post excessum tot annorum, ex quorum decursu & perseverante animo in statu coelibatus, constat illum neque maritum, neque Ecclesiasticum futurum; idque sine ulla reprehensione: cum ad neutrum statum quis invitatus trahi debeat, & coelibatus per se omni reprehensione careat, d. l. 1. Cod. De infirm. penis calib. Nec in proposito dici possit quod

quod mater per hanc reservationem liberos ad alterutrum statum velut spe præmij provocare voluerit, d. l. Titio, §. i. sed marito dumtaxat dilacionem dare ad solvendam hanc pecuniam; à cuius necessitate, nullo modo præsumitur illum voluisse liberare, si quis liberorum nollet alterutrum ex his duobus statibus assumere: quæ per substitutiones, in casum, quo quis illorum moretur sine liberis, prospexit adversus caducitatem; quæ si vera & plena fuisset conditio, cessasset ad commodum mariti, hoc onere gravati, l. i. §. Sin autem C. De caduc. tollen.

De Testamentis.

S V M M A R I U M.

Spurijs relictum.

1. Institutio hæredis an in testamentis sit necessaria.
2. Relinquo verbum quando sufficiat ad hæredis institutionem.
3. Codicillaris clausula facit, ut repudiatione hæredis testamentum non plane corrumpat.
4. Incestuosi liberi quando à matre ex testamento capiunt.
5. Spurijs sint, an incestuosi, qui ex presbytero saculari & soluta nati.
6. Bèginas non esse religioſas neque moniales, & ex his natos incestuosos non censeri.
7. Petitione hereditatis conventus & condemnatus quid possit deducere.

CONSILIVM CCCXCVI.

DOMINVS Martinus O. in sacerdotio seu presbyteratu constitutus, ex Catharina V. Bègina in Oppido Bruxellensi solcitavit duas proles, Guilielmum & Annam: quibus duabus prolibus dicta Catharina per suum testamentum seu ultimam voluntatem insertis clausulis codicillari, & omni meliore modo, pro elemosyna, ut ad approbatum aliquem statum perducere, & alimenta habere possent, reliquit; filio quidem ducentos florenos semel, argenteum cochlear, & lectum cum cervicali; filia vero trecentos florenos semel, sua vestimenta; iisdemque conjunctim & communiter domum quandam, & ad illius reparationem sexaginta florenos semel: ita tamen, ut his legatis nec uti, nec illa alienare aut obligare possent, quamdiu eorum pater viveret; permittens eidem patri potestate huiusmodi legata recipiendi & utendi ad educationem dictarum prolium. Residuum bonorum suorum (ultra aliquot alia legata alijs relicta) relinquendo sui testamenti Executoribus; videlicet D. Guilielmo Gofens & Iasparo Sonarts. Qua testatrice motuà, prædicti Executores executionem, & residuum residui repudiaverunt. Eaque repudiatione attentà dictus Dominus Martinus domum mortuariam, bonaque ejusdem testatrix apprehendit, legata solvit, dictarumque prolium educationem, & eis legatorum administrationem suscepit. Post lapsum novem annorum, legitimi ab intestato dictæ testatrix hæredes, judicio petitionis hereditatis in jus trahunt D. Martinum tamquam bonorum possessorem; conjunctâ petitione declarationis, quod idem testamentum sit nullum & invalidum.

Conf. Wamef. Tom. II.

Et quidem nullitatem testamenti in eo constituitur; primò, quod dictum testamentum non habeat hæredis institutionem; secundò, quod Executores executionem & apprehensionem bonorum repudiaverint; tertio, quod saltem dicta legata prædictis prolibus tamquam spurijs, & ex damnato coitu natis, pro non scriptis haberi debeant. Quæritur itaque, an fondata & iusta sit dictorum legitimorum hæredum petitio?

Et sanè quod ad primum attinet, non rectè proponitur dictum testamentum carere hæredis institutione. * Esi enim ad validitatem testamenti solemnis requiratur omnino hæredis institutio, quod est testamenti caput, §. ante hæredis institutionem insit. De legat. ita ut non valeat testamentum, quod hæredem non habet: hoc tamen in proposito dici non potest, in quo est formalis hæredis institutio: cum alioqui etiam communiter receptum sit, formalem hæredis institutionem, mentione scilicet hæredis, aut institutionis facta, in testamentis necessariam non esse; sed sufficere si id per æquipollens fiat; & inter cetera si universalitas bonorum alicui testamento relinquatur. * Nam verbum, Relinquo, quamvis adiectum rei singulari, non importet hæredis institutionem; eam tamen operatur, quando adiectum est universalitati bonorum, Gloss. i. in l. Hu verbis De hæred. insit. & in Auth. de hæred. & Falcid. §. si verò nulla in verb. relicta; & potissimum residuo, seu reliquo bonorum, c. Raynuius De testam. Philip. Franc. in c. Si pater n. 47. De testam. lib. 6. Proinde cum in hoc testamento dictis Executoribus residuum bonorum adscriptum sit his verbis, Ende aengaende het oversehoer oft residuum van allen heuren heroeftgheken ende onberoetgheken goeden / hese ghehoel ende begeere dat de selve sulien comen / ende debolberen op heure naebeschreven Executeuren / de selve heure Wettige ende Univerſel erfſghenamen daer in instituerende ende nominerende / Hoc est, Et quoniam reliquum vel residuum bonorum suorum mobilium & immobilium voluit & desideravit illa venire ac devolvi ad suos inscriptos Executores, eosdem instituendo & nominando in illi suos legitimos & universales hæredes. Sic ut in hoc testamento non tantum effectualis, sed etiam formalis hæredis institutio conspiciatur. Sed nec ex eo superinduci potest dicti testamenti nullitas, seu potius delitutus & defectus, quod dicti Executores ex eodem testamento hereditatem non adierint, nec executionem sibi mandata aut bona hereditaria apprehenderint. * Esi enim hoc verum sit, testamentum delitui, ex quo nemo hæres efficitur; ut sit cum scriptus hæres vel ante aditam hereditatem moritur, vel hereditatem repudiat, insit. De hæred. que ab intest. in princ. l. i. in princ. de sui & legis. non delituitur tamen, si testamento inserta sit clausula codicillaris, aut omni meliore modo: his enim clausulis insertis nullà hæredis institutione formali aut effectuali adscriptâ, testamentum non est omnino nullum; sed testamento inscripta sustinentur, tamquàm codicillis; l. fin. c. De codicill. l. Ex ea & ibi Doct. De testam. Bart. in l. i. De iure codicill. Decius consil. 242. In casu & 369. Antidicus; & iure fideicommissi ab hæredibus ab intestato relicta, l. Ex testamento & ibi Glos. in V. probentur C. De fideic. Bart. in Auth. Ex causa C. De lib. prater. vel ex.